

Izar gidari

IÑAKI AZKUNE MENDIA

IZAR GIDARI

Izar gidari,
bide alaian
arintzen duzu nire zama,

goiko deiari
erantzun nahian,
gogo-begiak zuregana.

Zinez maitatzen denean,
erruz, mugarik gabe,
bihotzaren barrenean,
biok loturik gaude.
Zu zara nire jabe.

USO ZURIA URRUMAKA

Uso zuria urrumaka,
negu gorria urrun da-ta,
uso zuria urrumaka,
negu gorria joan da-ta.

Gauero, diotenez,
masailak bustita zebilen,
loak hartu ezinez,
edariak mendean zuen,
sentimena zen lege,
maitea burutik ezin ken,
zerua bera ere
oihuek ikaratzen zuten.

Usoa,
eroa,
gaixoa,
zure ondora noa.

Uso zuriak beti
goizean goiz zion kantatzen,
hura joan zenetik
zenbat neke, zenbat hasperen!
zaindu zion lekua,
arrosak zeuden han loratzen,
haren izpiritua,
haren arima berbera zen.

Urrumaka,
joan da-ta,
itzali denak ez dezake,
harriek hitz egin bezate!

Usoa,
hegalda zaitetz!

ARGITASUN BETEAN

Ur gainean,
argitasun betean,
urrezko ontzia,
kaian ainguratu da
babesean,
gerturatu da muga,
agur maite,
dohatsu izan zaitez.

Arratsean
azken musua duzu,
hodei artean,
urrun izango nauzu,
bihotzean
estu gorde nazazu,
agur maite,
dohatsu izan zaitez,
agur maite,
egun handira arte.

ATZERRIKO BIDEAN

*Nora zoaz, atzerriko bidean,
enara beltz, oso bizi hegan?
Aterpe bila naiz,
elur-ihesi,
soinean baitut hainbat min eta gezi.*

*Nire altzoan duzu egina habia,
berotasuna eta janaria.
Ezin naiz geratu,
zoriak halaxe nahi du,
pausalekua non den ez dakigu.*

Beti nabil deserrian galdurik,
erromesen antz eta irudi,
goiz utziak gara
jaioterria,
etxe maitea eta aberria.

Egunen batean, Jaunari nahi dakiola,
itzultzen banaiz sortetxe ondora,
azken txioa zuri eskainiko dizut,
zuk badakizu,
oso maite zaitut.

BEHAR DUT ILARGIA

Behar dut ilargia
gaua heltzen denean,
begirada garbia
inguratzen zaidanean,
beti adi zaude zu,
goian goren-gorenean.

Behar ditut izarrak,
hondartza eta labarrak,
etzandako uhinen hotsa,
kresala eta aparrak.
Zergatik ibili iheskor,
izar uxoen pare,
iparrizarrik gabe
eta sentimenduz elkor?

Behar dut ilbetea,
amets-kulunkaria,
irudimenaren kea,
zure esker eta saria,
zure urrezko haria,
zure soroko garia.

Zu gabe, ai, kuttuna,
dena baitago iluna.

ZUREGANA JOAN NADIN

Zuregana joan nadin deika,
erregu eta eske zabiltzanean,
alferrik da, ez errepika,
ura joan dadila bakean.

Ez, ez naiz inoiz itzuliko,
kimu guztiak ihartu dira,
ez nauzu berriz ikusiko,
zuretzat agortu da gupida.

Ez, inoiz ez,
zin dagizut Jaungoikoagatik,
kirioak asaldatzen zaizkit,
sentimenez.

Ez, inoiz ez,
urek sua itzalia dute,
ahantzuraz bidea eginez,
izarrek gidatuko naute.

Beti hotz eta bakardade,
beti hodei, ekaitz eta laino,
iruzur, gezur eta nahigabe,
oinazetan ia erotzeraino.

Hainbat asmo, hainbat nahikari,
amets maltzur bihurtu dituzu,
utzi isurtzen ur garbiari,
orain arima askea nauzu.